

at det ikke er Skat alene, Folk faar for deres Penge. Jeg haaber ligesom det konservative Partis Ordfører (Korsgaard), og som jeg udtalte ved Finanslovens første Behandling, at den højtærede Minister til den Tid vil tage Forslag om Brugsforeningernes Beskatning med ved den samlede Skattelovsrevision. I Modsetning til det konservative Folkepartis Ordfører tror jeg, at en Brugsforeningsbeskatning skal vise sig finansielt at give langt mere, end det ærede Medlem synes at regne med.

A. C. Meyer: Medens mit Partis ærede Ordfører, Hr. Wilmann, har beskæftiget sig med disse Skattelovforslag som et samlet Hele, vil jeg opholde mig en lille Stund ved Nummer 4 og 5 paa Dagsordenen, som angaar Forlystelsesskatten. Dette vil være saa meget mere naturligt, som jeg havde den Ære for kort Tid siden som Medforslagsstiller og Ordfører at fremsætte Forslaget under Nr. 5 for det høje Ting, et Forslag, som rummer Kravet om Ophævelsen af Idrætsskatten. Dette Forslag fremkom paa Baggrund af et Spørgsmaal, der ved sidste Valg var stillet til samtlige Rigsdagskandidater, forsaavidt man indtil det Tidspunkt, da Spørgsmaalet udgik, kunde faa fat paa de paagældende. Spørgsmaalet om, hvorledes de paagældende Kandidater stillede sig til Idrætsskattens Ophævelse, er stillet til i alt 216 Rigsdagskandidater, af hvilke man fik Svar fra 73 valgte med et Ja. Det vil med andre Ord sige, at der paa Forhaand er Flertal i dette Ting for Idrætsskattens Ophævelse. Det er ganske interessant. Jeg kan ikke nægte mig den lille bitre eller ondsksfulde Bemærkning, eller hvad man nu vil kalde det, at sige, at jeg ser, at det høje Ting har forbedret sig. Det er ikke saa forfærdelig længe siden, man i Folketinget vedtog Idrætsskatten, uagtet jeg den Gang gjorde opmærksom paa den Fare, man løb derved at genere Danmarks Idræt, der dog bærer et Stykke af Danmarks Fremtid; men det høje Ting kunde ikke den Gang tage Hensyn dertil. Jeg kan naturligvis kun glæde mig over, at man fra de paagældende 73 Kandidaters Side har ment at maatte svare ja til Spørgsmaalet, om man sympatiserede med denne Skats Ophævelse.

Blandt disse 73 Kandidater var der to højtærede Ministre, nemlig Forsvarsministeren og Jus itsministeren; derimod savner man den højtærede Finansminister. Nu vil jeg tilstaa, at er der noget i denne Verden, man skal være bange for, saa er det at skrive sit Navn under paa et Papir, der drejer sig om Penge. Det kan man komme i

stor Fortræd med; men det maa i særlig Grad gælde en Finansminister, at han skal være forsigtig med, hvad han skriver under paa. Derfor forbavsede det mig ikke, at den højtærede Minister ikke var med blandt Underskriverne. Var dette nu andet end blot finansiell Takt og Tone? Jeg kunde jo ingenlunde tro, at der hos den højtærede Finansminister savnedes Interesse for et velrettet Fodspark eller en halv Nelson, et godt Kæbestød, eller hvad der i øvrigt spiller en Rolle indenfor Sportens Verden. Jeg maatte formode, at den højtærede Finansminister havde en saa stor Interesse for Ungdommens Idræt, at han vilde være med til at ophæve denne Idrætsskat, til hvilken han ikke selv er Fader, men som han unægtelig har stemt for.

Jeg kan kun udtale min store Glæde over, at der blandt Forslagene i Finansministerens Kæde af Skattelove ogsaa findes et Forslag om Ophævelse af Idrætsskatten, knyttet til nogle enkelte andre og meget fornuftige Bestemmelser om en midlertidig Ordning. Jeg vil gerne udtale mig med Glæde herom, fordi det kan være mig fuldkommen ligegyldigt, om det er Per eller Povl, der fremsætter Forslagene, bare de duer noget. Der har ikke fra min Side ligget nogen politisk Agitation i Fremsættelsen af det omtalte Forslag. Det vil ingen kunne beskyldte mig for af den Grund, at jeg selv er en gammel Sportsmand og naturligt maa være Talsmand for de mange Kampfæller, der nu har en Armé paa 84 000, en Hær, der nok kan være i Stand til at imponere den danske Rigsdag, om end den hidtil i nogen Grad har vist sig lidt mindre forstaaende, i alt Fald ikke tilstrækkelig varm-hjertet overfor Ungdommens Idræt.

Jeg vil i denne Forbindelse sige, at det glæder mig at se, at der ydes voksende Tilskud til Gymnastikken her i Landet. Der er saadant noget som 100 000 Kr. paa Finansloven, og til Idræt er der mellem 30 000 og 40 000 Kr. Det er en ret pæn Sum, og maaske vil mangan en Rigsdagsmand sige: Saa har vi egentlig gjort, hvad vi skulde. Men det kan jeg ingenlunde anerkende, thi hvis vi vil sammenligne, hvad vi yder, med, hvad der ydes i vore Nabolande, saa staar Danmark langt tilbage. Vi maa videre frem ad den Vej. Lige saa vigtigt som det er for Staten, at den har sine Finanser i god Behold, lige saa vigtigt er det for Fremtiden at have en kraftig Ungdom, og jeg vil have Lov til at mene, at disse 84 000 repræsenterer Folk af en legemlig og aandelig Styrke, der betyder noget for det kommende Danmark. Derfor